

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felajánlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadjuk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Sok hűhó semmiért.

Pécs, 1900. április 19.

(—y.) Furcsa egy alkotás ez a mi városi közigazgatásunk. Senki sincs vele megelégedve. Sem a közönség, sem a városatyák, sőt maguk a toronyalattiak sem. Javitni akarja mindenki, még maga a polgármester is és mégis a folytonos reformálási terv ellenére még jobban súlyed, még jobban elposványosodik s most már legfeljebb szánakozni, de már mosolyogni nem lehet felette. És mindenki keresi a bajok okát. Egyik a rendszerben, a másik a rendszertelenségben; a polgármester a városatyák közönyösségében, a városatyák a nemes Tanács maradiságában találják fel az okot, mely miatt hajótörést szenvednek a reformálásra irányuló legőszintébb, legigazabb törekvések is.

Pedig kár annyifelé hiába keresgélmi. Nem a rendszerben, nem is a rendszertelenségben; nem a közönyben és nem a maradiságban van a főoka ennek az orvosolhatatlan nyavalyának. De magában az orvoslás módszerében. Ugy vagyunk vele, mint az orvos, ha nem ismeri fel a diagnózist s kapkod a gyógyítás módjai között; a gyógyszerek nagy apparátusával dolgozik ott, a hol egy csekélyke chinin is megtenné s nem mer vágni, operálni ott, a hol szükséges volna.

Városi közigazgatásunk reformjában

az akadály, a megbénító ellenállás: a sok hűhó semmiért. Hic Rhodus, hic salta!

Bármit akarunk, annyit tanácskozunk felette, hogy végre is agyonbeszéljük s azt határozzuk, hogy majd máskor határozunk. S mikor azután elkövetkezik az ügyek közgyűlési tárgyalása, a nemes Tanács a tetszése szerint fabrikál össze egy javaslatot, a miben szó egyáltalán nem esik a sok elhangzott beszéd részleteiről, kívánságairól s ezt elfogadhatja a közgyűlés többségével. Így keletkeznek azután a határozatok, melyek homlokegyenest ellenkeznek az eddig hangoztatott elvekkkel, kívánalmakkal s a város jól felfogott érdekével is.

Eklatáns példát szolgáltatott erre a kedden tartott városi közgyűlés több tárgya is.

A sok hűhó semmiért ismervét pompásan magán viselte elsősorban a postapalota ügye.

Még nagyon is ismerős lehet mindenki előtt, hogy mennyi előzetes tárgyalás után hozott a város képviselőtestülete határozatot, mely szerint a postapalota céljaira a városi Tornacsarnok nyugati részén ajánlott fel területet. Hát ezt a határozatot megfélebbítették s a belügyminiszterium nem hagyta jóvá, mert a közgyűlésen nem voltak határozatképes számban jelen a városatyák.

Hát nem tekinti ezt hatalmas orrnak a nemes Tanács? Nem tartja legalább is

blamáznak — hogy ezzel az idegen, tehát finomabb szóval éljünk — hogy beugratja a közgyűlést olyan ügy feletti határozathozatalba, melyhez nincsenek határozatképes számban jelen a képviselők?!

De ha nem is felebbezették volna meg a határozatot, ha nem is tűnt volna ki, hogy határozatképesség nélkül lett meghozva az a határozat, akkor se értünk volna vele célt, mert hiszen a postapalota céljaira 2945 □ öl terület szükséges s a felajánlott telek csak 2000 □ öl területű. Ime tehát ismét egy határozat, a melylyel áprilist járatott februárban a nemes Tanács a városatyákkal.

Hanem utólagosan azután értekeztek a postakincstár képviselőjével és strikte megtudták állapítani, hogy 2945 □ öl telek szükséges. *Hogyan lehetett tehát előzetesen telek átengedés iránt javaslatot tenniök, mikor azt se tudták, milyen nagy telek szükséges a postapalotához?!*

Node ismeretes volt már a határozat után a szükséges telek nagysága. És ekkor a közgyűlést előkészítő értekezlet elé terjesztette az egész ügyet a polgármester.

Ez a közgyűlést előkészítő értekezlet a polgármester által alapítani szándékolt városi egyesület halva született gyermeke volt s igen-igen magán viselte ez is a sok hűhó semmiért jellegét.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Liliom a sárban.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Horkai Elemér.

Sötét, szürke, borongós kép, mely a rügyfakasztó lanyha tavaszban is úgy tűnik fel képzeletemben, emlékeim világában, mint a zord tél tájképe, ködös, páratelt léggel, zuzmarával körülfagyott, rémesen recsegő faágakkal és azzal a fagyos lehelettel, mely csupa elmulás, enyészet, maga a materializált borzalom minden nüancejában, mely gondolatokat bénít, szinte vért fagyaszt s mégis érdekes a maga rémes mivoltában.

Nem valami tehetséges festő túlcsigázott fantáziája vetette vászonra, nem bámulták meg tárlatokon, mert hiszen e kép alkotója nem vágyik hiu ábrándokkal olcsó sikerekre, könnyen hervadható babérokra, sem a gyarló emberek közönyös elismerésére. E kép festője és alkotója az *Élet*, mely teremt, mert teremtenie kell, alkot oly csodás dolgokat, melyeket emberi elme elgondolni sem tud, kézzelfoghatóság, szemmel láthatóság oly hús és vérből való alakokat állít a maga óriási színpadára, a melyeket a többiek szinte bémúltam bámulnak meg, de a mily eszmék eszébe sem juthatnak írónak, vagy festőnek anélkül, hogy

azokat ne az Élettől, a legnagyobb mestertől plagazilálja, hogy aztán gyarló képét, halvány árnyalatát adja annak, amire véletlenül bukkan rá az Élet színpadán.

»Liliom a sárban«. Nem tudom, hogy ezzel eltaláltam-e címét annak, a mit meg akarok írni, eltaláltam-e azt a legsötétebb szürkét, azt a borongós hangulatot, melylyel és melynek keretében óhajtom ezt a képet lerajzolni. Hiszen magam is úgy vagyok vele, hogy ott az Élet óriási színpadán pillantottam meg azt az alakot, melyet talán túlzott fantáziával »Liliomnak« nevezek el abban a milli-euben, melyben ráakadtam s melyet szennyessége miatt »sár«-nak kereszteltem el.

Higyjék meg, abban a pillanatban, midőn ez a kép hirtelen szemem elé tárult, egy pillanatra megdöbentem, aztán a gondolatok egész raja tobzódott bennem s olyan furcsa eszméim támadtak.

Valami megmagyarázhatatlan lelkesedés, emelkedett hangulat vett rajtam erőt, beteges tisztelet az Élet iránt s most, midőn tollal a kezemben csupán leírni akarom azt, a mit láttam, az agyam, mintha kiszállt volna belőle minden gondolat, csak örületes paradoxonok gyártására képes.

Azt tartják az idealisták, hogy a »szerelem« csodás érzéke, mely mélyen a szivben gyökerez, oly liliom, mely csak kristálytisza vízben, szűz talajban nyilhatik, hogy csak ott lesznek levelei gyengéd himporosak, csak ott

élvezheti porzójának, kelybének édes mézét a pillangó, míg ha csak a bűnnek legkisebb lehellete éri is, levelei elfonnyadnak, a virág megtörik s elhervad — meghal.

S elfogják-e hinni nekem azt, hogy a szerelem szüzeniszta liliomára, arra a csodás virágra, mely csak a kristály tó vizében élhet, ott találtam rá, hol gyökereit az életnek legocsmányabb posványára nyaldossa, hol a szeny és piszok áztatta szarát s mégis nyilott ez a virág, nyilott a szeny és posványban, szinte megfoghatatlan erővel, képzelhetlen üdeségben, mintha csak az enyészetet lehelő lét posványának döglletes büze lett volna duzzadó szírmainak éltető zephirje.

*

Ott ismerkedtem meg vele, messze a boulevardoktól, túl a »söhajok hidján«, egyikében ama füstös lebujaiban Párisnak, hol festett arcú leányok olcsó pénzért mérik a rossz bort, — ernyedtt karjaik fáradt ölelését.

Magam sem tudom ma már, hogy kerültem oda, tán éjszakai bandukolásom közben a korcsma piszkos, esőverte ablakain át kiszűrődő halvány lámpafény vonzott, mint a gyertyavilág az éjbogárt.

Mikor kinyitottam az ajtót, egy egész füstfelleg tódult felém belülről, borgőz csapta meg arcomat s a színes vörös abrosszal borított asztalon üres borospalackok hevertek. Úgy látszott, csak nemrég hagyta el valami be-

Nagy apparátussal fogott ehhez is a polgármester. Még a postaigazgatót is meghívta az előkészítő értekezletre s ott töviről-hegyire lereferáltatta a postapalota ügyét. És a városatyák saját elveik, nézeteiknek a város érdekeivel való meg egyeztetésével adták elő a postapalotára vonatkozó véleményeiket. Sok szó hangzott el a Nepomuk-utcai építkezés mellett; sok szó fért hozzá a Tornacsarnok és nőegylet közti építkezéshez. Maga a postaigazgató a Nepomuk-utcai építkezést véleményezte előnyösebbnek s mindkét módzatnak megvolt az előkészítő értekezleten a maga pártja.

S mégis mit hallottunk a keddi városi közgyűlésen? A nemes Tanács *egyirányú javaslatot terjesztett elő* a Tornacsarnok melletti telek átengedésére vonatkozólag s ezt bár nem valami nagy szótöbbséggel, de mégis elfogadta a közgyűlés.

Nem akarjuk a Tornacsarnok melletti építkezés célszerűségét vagy ellenkezőjét vitatni e cikk keretében. De azt mégis bátrak vagyunk kérdezni a polgármester urtól, hogy *miért csinált ennyi hűbót a postapalota ügyeért, ha a nemes Tanács véleményét előbbre helyezi a városatyák véleményénél és egyoldalú javaslatot terjesztetvén a közgyűlés elé*, a Nepomuk utcai építkezés módzatát egyszerűen agyonhallgatni látta jónak?! Hát ugy képzel a polgármester úr a *városi egyletet* is, hogy abban ha pro és kontra vélemények hangzanak is el kétféle módzat felett, azért ő csak egy módzat mellett terjesztet elő javaslatot a közgyűlésnek? És a *közgyűléseket előterjesztő értekezletek* iránt hogy ne lennének közönyösek a jövőben is a városatyák, mikor már a legelső alkalommal kitűnt, hogy ez értekezleten bármilyenek is az óhajok, ezek közül azt pártolja a nemes Tanács, a *mi neki tetszik?*

Sok hűbó semmiért ez, tisztelt uraim

rugott kompánia ezt a korcsmát, mely most üres volt.

Leültem egyik asztalhoz s abszintet rendeltem s csak akkor eszméltem föl, mikor az egyik leány elem rakta ezt az eleven pokolkösdöt és fáradt, rekedt hangon mondta:

— Voila monsieur.

Sápadt, hamuszínű arcú, beesett szemű leány volt, olyan igazi penészvirág, mint amilyen sok terem Páris bűnös légkörében, mikor kisiklik lábuk alól a boulevardok aszfaltja, mikor megunták őket a szeretőket tartó ruek s megszűntek az előkelő urak fényes toiletteű maitressei lenni.

A kis penészvirág odatelepedett mellém, néhány pillanatig rám mosolygott azzal a stereotip ledér mosolylyal, melylyel mindenkinek adózott, aztán látva, hogy semmi kedvem sincs a társalgásra, valami csodásan komoly arccal, belekezdett egy bús nóta danolásába.

Halkan, csendesen danolt, de annyi érzéssel, aunyi igaz bánattal, hogy önkénytelenül is figyelmessé lettem. Soha sem hallottam ezt a dalt ily korcsmában, hol annál szebb a nóta, minél ledérebb a szövege, míg ennek a bús románcknak édes dallamu szövegében benne volt minden, a mi költői és ideális. A tavaszról, az igaz szerelemtől, a bánatos szerelmes sziv fájdmáról, a csobogó patak, a rét virága és a dalos madár halk danájáról szólt a nóta.

El sem akartam hinni első pillanatban sejtelmemet s visszafojtva a feltámadt érdeklődést, azon a hangon mely ily helyeken szokásos, kérdeztem:

és még ennek eleje nem vétetik, addig városi közigazgatásunkkal bizony nem dicsekedhetünk, mert megmosolyognak bennünket a hátunk megett.

Tudvalevőleg, az szokott fűhöz fához kapkodni, kinek nincsenek határozott elvei, nincsen akarateraja. És azt is tudja mindenki, hogy hosszú nyögésnek halál a vége. Ettől kellene tehát óvakodnunk s nem okozná a városi közgyűlések határozatai tekintélyének gyengülését sem a nemes városi Tanács, a mint okozta ezt kedden a Kigyó utca kifűrésése ügyével is. *Két ízben elhatározta már* a közgyűlés, hogy a város gécpontján fekvő s az ottani városrész fejlődését mindenben akadályozó utcát kiüríti. De hát ugy látszik, hiába határoz a város közgyűlése bármit is; ha az arra hivatott közegek képtelenek végrehajtani, vagy ha végrehajtása valami nagyobb változtatással, a fejek nagyobb törésével, az *ügynevezett észnek nagyobb megerőltetésével jár*: akkor harmadszorra azt határozzák, mert muszáj azt határozni, hogy hát maradjon minden a régiben.

Pedig a sok hűbó semmiért ismét a a szemünkbe nevet itt is és furcsának, nagyon furcsának tünteti fel a városi közigazgatást.

Egy itt a segítség. Kevesebbet tanácskozni és több határozottsággal tenni, alkotni. Mert ha a mamelukságot drágán fizettük meg az előző Aindiger-éra alatt, az engedékenység következményeitől se szabadulunk meg olcsón most!

*** A magyar vidéki sajtó kongresszusa.** A vidéki hírlapírók országos szövetségének husvétkor Pécsen tartott kongresszusa alkalmából a »Pester Correspondenz« a következőket írja:

Bismarck herceg egy régi politikus előtt, kinek e sorait a »Pester Correspondenz« révén vesszük, annak idején következőleg nyilatkozott a vidéki sajtó fontosságáról: »A vidéki

— Szerelmes vagy, lelkem?

A leány hirtelen félbeszakította az éneklést, mintha álmából zavarták volna fel, aztán csodálkozva tekintett rám.

— Az hát! — mondta.

— Nagyon?

— Nagyon!

Aztán megint elhallgatott, csak ugy lopva tekintett rám s megint arra a furcsa, ledér mosolyra torzultak el vonásai.

— Hozz magadnak is poharat, aztán beszéljünk — szoltam hozzá parancsoló hangon.

Egy pohár abszintet hozott magának.

— Na hát beszéljünk!

Kíváncsi voltam rá, vajjon a lelkéből fakadt-e az a bús románck, vagy tán ezt is csak ugy tanulta, mint a többi nótát?

— Hát nagyon szerelmes vagy szentem! — mondtam neki visszatérve az előbbi témára — aztán nem mondanád meg, hogy kibe?

— Hiába mondanám monsieur, ugy sem segíthet az én bajomon.

— No, ha nem is segíthet rajtad, de legalább is szánlak, mert látom, hogy nem vagy olyan, mint a többi!

Szörnyen kapott a szón a kis penészvirág:

— Igaza van. Nem vagyok olyan, mint a többi. Nem a rossz iránti hajlamom, nem a bűn szeretete hozott ide, hanem a — szerelm!

sajtó hatalmas segítségével aligha sikerült volna a német egységet oly simán keresztülvinnem, amint tényleg történt; még kevésbé lehetett volna az egész német közvéleménynek Ausztria ellen való ellenséges hangulatát a német-osztrák háború után kedvezővé alakítani, ha a magas színvonalon álló vidéki sajtó hatáson közre nem működik s ezáltal gyorsan létrejött az osztrák-magyar kiegyezés.*

Azóta hatalmasan megismosodott a magyar vidéki sajtó is, mely butran kiállja a versenyt a legelőhaladottabb nemzetek vidéki sajtójával. Ennek egyik megdönthetetlen bizonyítéka a vidéki hírlapíróknak a husvétünnep alatt Pécsen tartott kongresszusa is, melynek legfontosabb mozzanatát annak a határozatnak egyértelműsége és méltósága adja meg, mely a fővárosi sajtónak Apponyi Albert gróf által kezdeményezett békeakciójához való csatlakozást mondja ki. Bebizonyította ezzel a vidéki sajtó, hogy egy pillanatra sem zárkózik el a modern sajtó nagy feladatai és a kor előrehaladó törekvései elől és hogy a vidéki sajtó oly tényező lett, melylyel a legelső államférfiutól az utolsó politikusig, mindenkinek számolnia kell. A vidéki sajtó, ha nem is minden nagy kérdésben övé a vezérszerep, az eszme szolgálatában többet tesz, mint a vezető fővárosi sajtó, mert a nagy tömegbe, a népbe, szóval az egész vidékbe viszi be az eszmét s híveket szerez neki; a fővárosi sajtó kezdeményezését nagy akcióvá teszi s biztosítja a sikert, melyre amaz törekszik. A magyarországi vidéki sajtó nagyobb, hazafiasabb feladatot teljesít, mint sok rövidlátó politikus hiszi, és a fővárosi sajtó köszönettel tartozik vidéki testvérének, hogy az új század nagy eszméjének szolgálatába állt.

Gyilkosság tévedésből.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. április 19.

Szerencsére nem nálunk történt, nem is a mi megyénkben, csak ugy került hozzánk ennek a vad kegyetlenséggel elkövetett gyilkosságnak a híre, hogy az eszéki kir. ügyészség és a rendőrkapitányság nyomozást indított a gyilkos ellen, a ki megszökött s akit most országsszerte köröztetnek.

Legfeljebb annyi közünk van a dologhoz,

— Igazán? S aztán nem viszonzták a szerelmét?

Látszott rajta, hogy jól esett neki a magázás.

— Viszonzták uram, de aztán — elhagytak.

Mélyen sóhajtott s elgondolkozva tekintett maga elé:

— Nem is oly rég még — mondta — kasszirnő voltam a boulevard egyik kávéházában. Ott beleszerettem a főpincérbe s ő is szeretett engem, házasságot ígért. Mindketten elhagytuk a kávéházat, mert ő nem tűrte, hogy az urfiak udvaroljanak nekem a kasszárban, aztán hozzáköltöztem. Egy ideig ugy éltünk, mint a gerlek, hiszen annyira szeretők egymást; azaz, hogy én szerettem csak, mert ő két hónap mulva elhagyott, eltaszított magától, aztán feleségül vett egy özvegy korcsmárosnét.

Elhagyatottságomban először a halálra gondoltam, de gyáva voltam meghalni. . . . Idejöttem. Itt ugy is hamar elpusztulok. Iszom a vendégekkel vadul, szilajon táncolok, énekelek, ölelek, csókolok, aztán megint iszom, hogy minél hamarabb vége legyen, hogy észrevétlenül leljen meg a halál!

S miért mindez? Mert szeretek, nem, imádok egy embert, ki eltaszított magától, de akit el nem tudok feledni soha.

Az utolsó szavaknál már látszott rajta, hogy erővel tartja vissza előtörni készülő könnyeit, aztán hirtelen, valami eszelős érzéssel az ölembe ugrott s átölelte a nyakamat.

hogy a nyomozott gyilkos ember, innen Baranyából származott el s nem lehetetlen, hogy mint az üzött vad, most itt bujdosik, a mi megyénk területén.

Hanem az a tragédia, mely kimért, rideg hivatali stílusban van megírva a körözüvényben, az megérdemli a nyomdafestéket, érdemes arra, hogy olvassák, mert kigondolni ilyesmit anélkül, hogy megtörtént volna, bizony nehéz lenne.

Arról van szó, hogy egy fiatal, alig huszonhat éves legény távol innen a horvátok között, beleszeretett egy csinos leányba, akivel együtt szolgált, ez azonban, mint az az életben számtalanszor előfordul, nem viszonzta a legény érzelmeit. mire a legény oly dühbe jött, hogy halálos boszút esküdött szerelmésének.

A dolgot most már az teszi tragikussá, hogy a boszuszomjtól elvakult legény az est sötétjében mást gyilkolt meg, a gazdája leányát ölte meg vad kegyetlenséggel, a fiatal eselédleány helyett.

Az eset részletei különben a következők:

Papp Imre baranyamegyei illetőségű legény (a község nevét nem árulja el a hivatalos irás) még két évvel ezelőtt elhagyta a megyéjét, hol valami kis baja akadt a katonaság miatt, mely elől megszökött.

Egy darabig kerestek, de nem tudtak ráakadni, mert a legény folyton bujdosott, míg végre néhány órányira Eszéktől, Tényen állapodott meg, hol mint kocsislegény kapott helyet, Nikolics Szvetozár odavaló gazdaembélnél.

Papp Imre egy darabig csak békésen végezte a dolgát, mikor egy napon új tehenes lány jött a gazda házához, kibe a legény dacára annak, hogy kevés horvát tudományával alig tudott a leánnyal beszélni, menten beleszeretett.

A lány azonban vagy nem vette észre Papp Imre szerelmét, vagy tán nem akarta észrevenni, elég az hozzá, hogy rá sem beditett a szerelmes legényre és most a közel múltban, husvét előtt felmondott gazdájának azzal, hogy el kell mennie, mert husvét után férjhez megy.

Ez a hír aztán egyszerre elvette eszét a szerelmes legénynek, akinek a pillanattól fogva nem lehetett hasznát venni.

Zsémbskedő, részeges, dologkerülő lett s alig hogy tett-vett valamit a ház körül, már a korcsmát bujta, a honnan csak késő este került haza részegen.

— Édes, édes Jeanom! — kiáltotta szinte magánkivül.

Sohasem hívtak engem Jean-nak, de szó nélkül türtem ezt az ölelést, mely szenvedélyes, szinte fojtó volt, mert jól tudtam, hogy nem nekem, hanem annak a hűtlenné vált kedvesnek szól, kiért még most is bus románcokat énekel, kiért meg fog halni ez a kis penészvirág.

Néhány pillanatig tartott csak ez a görcsös ölelés, aztán ernyedten, csüggedten csusztak le a leány karjai nyakamról. Tétován, szégyenkezve nézett rám, majd hirtelen mintha eszébe jutott volna valami, frivol jókedvvel, szinte bántó tüzzel ragadta meg az abszintes poharat:

— Eh mit! — kiáltotta — busuljon a ló! Igyunk.

Fenekig üritette a poharát. Sajátságos, ijedt, fájdalmas kifejezés torzította el arcát, szemei lázban égtek a hirtelen ivás után, aztán valami sivitó, nehéz, hörgő köhögés szakadt fel a melléből.

Fuldoklott szegény kis penészvirág, s midőn végre elmúlt a roham, különös, megelégedett mosolylyal hebegte:

— Ugy, ugy! Lassan, de biztosan!

Aztán megfogta az én poharamat is és a gyávák halálvágyának paroxizmusában kiitta azt az opálszínű gyilkoló italt.

Egy alkalommal meg, midőn elfogyott a pétze borra, gazdájára vasvillát fogott s agyonveréssel fenyegette, ha pénzt nem ad neki.

Ekkor Nikolics Szvetozár elkergette szolgálatából a duhaj legényt, mi Papp Imrét végkép elkészerítette.

Husvét vasárnapján már kora reggel a korcsmába ment s néhány ottlézengő tamburással verette a legvadabb nótákat, közbe-közbe nagyot rikkantva, hogy:

— Máma vérbe fürdök!

A mikor este felé egészen elvette eszét a bor. kitántorgott a csárdából s volt gazdájának udvarába lopódzott, hol az istálló ajtó mögé lújt el, mert jól tudta, hogy az ünnep dacára is el fog jönni szerelmese, hogy a teheneket megfejje.

A véletlen végzetes szeszélye folytán azonban nem a eselédleány, hanem Nikolics Szvetozár leánya jött az istállóba, kinek nem tudni, mi dolga akadt ott.

Amint Papp Imre megpillantotta az istálló homályában a leányt, egyszerre fejébe szaladt a vér.

Torkon ragadta Nikolics Llyubát, hogy kiáltani ne tudjon, aztán egy magával hozott konyhakéssel három szurást ejtett a mellén.

A leány szó nélkül, holtan rogyott össze. A legény pedig, még mielőtt észrevették volna eltűnt.

A vad kegyetlenséggel megölt leányt csak később találták meg kétségbeesett szülei, kik nyomban értesítették az esetről a hatóságot, mely a megindított vizsgálat során kiderítette, hogy Papp Imre követte el a gyilkosságot s így azt is, hogy Nikolics Llyuba mily végzetes tévedésnek esett áldozatul.

Most országszerte körözik a gyilkos Papp Imrét, ki a kielégített boszuszomjának hitében a nélkül, hogy végzetes tévedéséről tudna, tán maga is öngyilkossá lett valahol.

Hirek.

Pécs, 1900. április 19.

Kopaszodunk.

Nincs mit tagadni, ma már nem a bölcsesség, vagy tisztaság, hanem a kora élettéség, a lázas ideges élet nagyon is szomorú következménye az az idejekorán felbukkanó holdvilág. Különösen az erősebb nem van e bájos kedvezménynek kitéve s ma már alig van jogunk megbámulni, ha 10—12 éves ifjak fején felfedezzük az első negyedet. A gyengébb nem a ritkább fürtökkel excellál. Hol vannak azok a dús fonatu hajtekercek, melyek anyáink fejét díszítették? És hol vannak azok a vastag leomló fürtök, melyekkel mi a táncosainkat hódítottuk meg. Nincsen többé és mi nekrológot sem írhatunk hozzá, mert azt sem halljuk, mikor tűntek el a föld színéről. Volt — nincs.

Ma már a fodorító-vas és a fodrász művészet pótolja a dús fonatot s lassankint viszatérünk Louis XIV. kora divatos fejékehez. Boldog Allah hivi! Ti a szép simára fényesített tar koponyában találjátok fel lelki üdvös segteket s mesterségesen idézitek fel fejetek bubjára az általunk félt holdnegyedeket. Mi nyugoti civilizált emberek itt a mérsékelt égöv alatt fürtökkel jövünk a világra, a fürtökkel járjuk meg gyermekkorunk rövid idejű virágos utait, de sajna, az élet iskolájába már magunkkal visszük a bölcsesség első negyedet, a mely rettenetes kitartással süt a togyatkozás vége felé.

S tehetünk-e valamit ellene? Alább elmondom, hogy: igen. Olyan ember mondja, kinek állításában, kinek minden szavában megbízom. Főképp ifjaink — nem merem mondani: koravén ifjaink — szíveljék meg ezt a dolgot. Mert ugyebár nem kellemes, mikor legfőbb bizalmasunk, a tükör egy szép napon ránk ölti gunyosan nyelvét s ilyenforma dikciót tart számunkra: Ahá, így vagyunk? Van

szerecsém üdvözölni a becses fürtői között megjelenő első negyed. És tetszik, vagy nem ez őszinte baráti beszéd (barátainktól kénytelenek vagyunk eltűrni még a gerombaságot is), de hogy a tisztesség ott a felső emeleten nem lesz kisebb tőle, egész határozottsággal merem állítani.

Most közelebbről egy hirneves orvossal tárgyaltam e dologról és alkalmam volt több igen meglepő nyilatkozatot hallani tőle. (Közbetűve megjegyzem, hogy éppen egy olyan szer összeállításán fáradoztam, mely biztosan harsan a hajhullás ellen, erősítse a beteg hajgyökereket és visszaadja a hajnak tömörségét.) A hajhullás első sorban ragályos baj, mondá az orvos és legtöbbször az emberek vigyázatlanságából (néha lelketlenségéből) vagy butaságából származik. A fodrász a legnagyobb bűnös e dologban, azután meg mi magunk. A fodrász ugyanazon fésűvel, kefével és géppel kezeli a hozzájövők haját és így ő maga a legnagyobb terjesztője a bacillusoknak. (Ujabb időben fodrászaink mindent elkövettek, hogy ilyen esetek ne forduljanak elő, tehát lelkiismeretlenséggel nem vádolhatjuk őket. Szerk.) Ez pedig eléggé meg nem róható gondatlanság. Soha sem volna szabad azt az eszközt használni gondos tisztogatás, sőt dezinficiálás nélkül. A második ok — mondá továbbá az orvos — a nem eléggé tisztán tartás. S ez a mi hibánk.

Minden hónapban legalább 1—2-szer jól meg kell mosni a fejbőrt és haját 96 fokos spirituszszal, vagy langyos szappanos vízzel és egy héten egyszer-kétszer jól kifésülni sűrű fésűvel a haját, hogy a fejbőrre tapadó korpa leváljon és a friss vegetáció újra előálljon. Kefét csak ritkán kell használni, vagy ha ki nem kerülhetjük, hét hetenkint (még jobb volna minden héten) deszficiáljuk karbolos vízzel (pár cseppel öntve langyos szappanos vízbe, melyben a kefét kimossuk) és jól megszársítuk használat előtt. Ezt ugy nők, mint férfiak megtehetik, mert semmi nehézséggel nem jár. És mennyi gond és kellemetlenségnek van eleje véve, ha így járnának el.

Mikor e nagy fontosságú szavakal hallottam a kitűnő orvostól, elhatároztam, hogy közölni fogom és nem tartom megöngzően önmagamnak. Ha csak egyetlen egy embernek tettem szolgálatot vele, már nem tartom kárbavesztett fáradságnak.

H. L.

Napirend 1900. április 20-án.

Naptár: péntek, ápr. 20. — Róm. kath.: Tivadar. — Prot.: Tivadar. — Görög-kel.: (április 7.) Nagypéntek. — Zsidó: Nisan 21. — Nap két 5 óra 6 perckor; nyugszik 6 óra 53 perckor. — Hold két éjjel 4 óra 45 perckor; nyugszik este 7 óra 18 perckor. A nap a bika jegyébe lép 2 óra 54 perckor délután.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles idő, nyugaton csapadék várható. A központi választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— (Április 11 az iskolákban.)

Minthogy a Bánffy-féle ünnep, április 11. e az idén a nagyhétre esett, mikor az előadások szüneteltek, az egyes iskolákban ma tartották meg ez ünnepet. A községi polgári-leányiskola növendékei reggel 8 órakor misét hallgattak a belvárosi plebánia-templomban, melynek végeztével az intézet dísztermébe vonultak, a hol a Hymnusz eléneklése után díszes vendégkoszoru s a növendékek előtt Futima Sarolta április tizegyedikének jelentőségét méltatta költői lendülettel. Majd meg Zánkai Kornélia IV. osztályu növendék szavalt ünnepi ódát. A hazafias ünnepélyt a »Tied vagyok tied hazám« horfidal eléreklésével zárták be.

A tanítóképző intézetben a reggeli mise után az intézet növendékei szintén megünnepelték az április 11.-ét. Elénekelvén

a Hymnuszt. *Döbrössy* Alajos, intézeti igazgató rövid megnyitó beszéde után *Vörös* Mihály, képezdei tanár méltatta a nap jelentőségét az ifjuságnak. Majd a növendékek szavaltak hazafias költeményeket. *Döbrössy* Alajos záró beszéde után elénekelték a Szózatot, az ünnepély véget ért.

A lyceumi gyakorló iskola kis tanulóihoz a Hymnus elénekeltése után *Hradek* Károly hittanár tartott hazafias beszédet. Ők is szavaltak szépen a hazáról, a szabadságról s végül elénekelték a Szózatot.

A belvárosi népiskolában. Reggel 8 órakor a plébánia templomban a növendékek misét hallgattak s utána felvonultak a díszterembe, hol elénekelték a Hymnuszt. *Dillmann* Antal tanító méltatta lendületes szavakban a nap jelentőségét. Majd a fiúk hazafias költeményeket szavaltak s elénekelték a Szózatot, az ünnepélynek vége lett.

Az ágostontéri iskolában. Reggel fél 8 órakor mise volt, mely után a díszteremben a következő sorrendben tartották meg a ünnepélyt: A Hymnus elénekeltése után *Rozsits* Sándor igazgató megnyitó beszédet tartott, mely után *március 15.*-ről szavalt egy fiú. *Szeibert* Róbert tanító méltatta március 15. és április 11.-ének jelentőségét. Néhány hazafias szavaltat után az igazgató rövid záróbeszédet mondott s elénekelték a Szózatot, az ifjuság szétszólt.

A szigetikülvárosi iskolában. A reggeli mise után ugyanoly programmal ülték meg a szigetikülvárosi iskolában április 11.-ét, mint egyebütt. A Hymnus után *Mihálovits* Antal igazgató beszélt a növendékekhez. Néhány hazafias költemény elszavalása után elénekelték a Szózatot s az ünnepély végetért.

A vámházutcai iskolában szintén misével kezdték az ünnepélyt, melynek végeztével az intézet dísztermében elénekelték a Hymnuszt. *Szavacsek* Mihály igazgató hazafias beszéde után néhány szavaltat következett, majd a Szózat.

A főgimnázium ifjusága holnap (pénteken) tartja az április 11.-i törvények szentesítésének emlékére rendelt iskolai ünnepélyt az intézet nagytermében. Az emlékbeszédet *Nagy Benjamin* dr. főgimnáziumi tanár fogja mondani, az ének pedig hazafias énekeket fog előadni. Az ünnepélyt fél 8 órakor szent mise előzi meg.

— (Zenés-mise.) Mindig örömmel adunk hírt az instrumentális egyházi zene mivélésére alakult rendezőség fáradozásairól, hiszen működésének e néhány hónapja alatt is megbecsülhetetlen szolgálatokat tett városunk zenei életének; felemelő, magasztos ima-órákat szerzett a hívő közönségnek, mely mindig ünnepi meghatottság szent érzelmével kereste fel ily alkalmakkor az Isten házáat. Az előadott misék és betétek komoly egyházi érzésről s elegáns zenei izlésről tanuskodnak, az énekek a városnak legjobb énekeseiből van összeállítva, a hangszerek a katonazenekar kezében vannak, melyek mintaserü játéka általán ismeretes. S alig van ember, ki nem a legnagyobb tisztelettel és hálával gondolna arra a szent buzgalomtól ihletett csapatra, mely csupán eszményi céltól lelkesítve, annyi tudással fáradozik éneke jobb gondolatának létesítésén: a zene mivélésével Isten dicsőségén.

Munkálkodása csendes, mint a természet alkotó ereje; szinte észrevétlen hozza létre egyházi zenénk kopár tarlóin a legszebb virágokat, hogy tiszta öröm illatával teljék meg vágyó lelkünk. A legközelebbi zenés-mise jövő vasárnap, (ápr. 22.) délelőtt 11 órakor lesz a Lyceumi templomban, a mikor is Nick Missa solemnis-át fogják előadni. Betétül gradua-lőre Hölztl »Haec dies«-e, offertoriumra Greith »Terra tremuit«-ja fog kerülni.

— (Sorozás a pécsi járásban.) Baranyavármegye pécsi járásában f. hó 23.-án reggeli 8 órakor kezdik meg az 1901. évre szóló ujoncozást. Az első sorozó község Szalánta, hol a járás képviselőjében *Vaniss* Sándor főszolgabíró, továbbá *Trixler* Rudolf dr. járásorvos és *Olaszi* Gábor szalántai körjegyző a katonaság részéről pedig a pécsi cs. és kir. 52 ik gyalogezred hadkiegészítő parancsnokságának sorozó tisztje, *Papanek* Oszkár hadnagy fognak megjelenni.

— (Az influenza szünőfélben.) Az a néhány tavaszi derült nap, a melyekre a közel multban Pécsen virradtunk, nagyban előmozdította a már ijesztő mérveket öltött influenza megbetegedések tovaterjedését, úgy hogy most már az orvosok örömmel konstatálják, hogy a betegség terjedése szünőfélben van. Ezzel kapcsolatban említjük meg, hogy a vármegyei árvaház három influenzában megbetegegett s közkórházi ápolás alatt állott növendékét a tegnapi napon gyógyultan bocsájtották el a gyermekórházból.

— (A Karasicaí Ármentesítő Társulat.) tekintettel a még egyre tartó áradásokra, ma délután három órakor ülést tart *Iván-Dárdán*, hova *Lehel Győző*, vármegyei első aljegyző, ma reggel elutazott. *Tormay* Károly alispán mint miniszteri biztos *Mohács*-ról utazott *Iván-Dárdára*.

— (Tűz a vidéken.) Tegnap este hat óra felé *Árpád* község tájékán hatalmas lángoszlopok látszottak, melyek alkalmasint valamely tűzvész jelei lehettek. Hogy azonban hol volt tűz és ki vallotta ennek kárát, azt eddig még biztosan nem tudni, miután arról a tüzesetről eddig a hatóságokhoz hivatalos jelentés nem érkezett.

— (Izraeliták husvétja.) Izraelita polgártársaink husvétit, peszach hetének záró-ünnepei pénteken és szombaton tartatnak. A templomi imarend a következőképen van megállapítva: Esti ima 1/8, reggeli ima mindkét napon 1/7 órakor, muszaf ima mindkét napon 10 órakor. Pénteken 11 órakor magyar hit-szónoklat, szombaton a reggeli és délelőtti imában mázkir, a holtakért való könyörgés.

— (Gimnázisták római utja.) *Gyikos* és *Zalai* főgimn. tanárok vezetése alatt tudvalevőleg 12 tanuló rándult le a husvétit ünnepek előtt Olaszországba, hogy megismerjék Itália szépségeit, különösen pedig Napolyt és Rómát. Egy ma érkezett sürgöny szerint már visszatérőben vannak. A tegnapi napot *Fiumében* töltötték, honnan a ma (csütörtökön) este 8 órakor érkező gyorsvonattal érkeznek vissza.

— (Elemelt háromszáz forint.) Lapunk tegnapi estis számában már megirtuk, hogy a pécsi takarékpénztárban egy falusi ember háromszáz forintját, melyet kölcsönképen vett fel, egy idegen asszony, kinek szintén

dolga volt a takarékpénztárban, elemelte. A káros panasza folytán megindította a rendőrség a nyomozást, melynek során *Trixler* Aladár rendőrbiztosnak sikerült a tettest *Uhl* Györgyné németüröghi lakos személyében kideríteni. Nyomban kiküldték hozzá az intézeti szolgát, kinek az asszony szó nélkül átadta a pénzt s azzal védekezik, hogy azon hiszemben vette fel a háromszáz forintot, hogy az ő takaréktári könyvére kikért összeg s hogy az neki jár. A kár megtérülvén, sem a panaszos sem a pécsi takarékpénztár nem fogja az ügyet bünyítő utra terelni.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A birjáni róm. kath. olvasókör alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— (A vizállás.) Bár még egyre érkeznek a felső vidéken tartó olvadások és esőzések hírei, s a Duna áradásáról is szól a hír, *Mohács* község most már — hacsak valamely közvetlen betolyás, mint például a helyi nagy esőzés vagy vihar közbe nem jön — túl van a veszélyen, mert amint értesülünk, a Duna 0 felül 6-20 cm. magasságban tegnap óta stagnál s ma reggelig sem mutatott lényegesebb változást. Mindamellett — természetesen — fentartják a megtett óvintézkedéseket, melyek segítségével remélhető, hogy minden nagyobb veszély el lesz hárítva.

— (Megakadályozott öngyilkosság.) Egyik közshadseregbeli törzstiszt lóápolója *Kaposváron* éppen abban a pillanatban akarta magát *Manlicher*-puskával agyonlőni, midőn az istállóba benyitott egy csendőr, kinek sikerült az elkeseredett legény kezéből a töltött fegyvert kicsavarni. Az öngyilkossági szándék oka az volt, hogy a legény megunta az örökös lópuccolást, mi elvégre nem is valami nagy élvezet.

— (Április regulája.) Az április hónapi időről a százesztendős jóvendőmondó a következőket írja: »Ha husvét vasárnapján esik, minden vasárnapon, pünkösdig eső fog esni és változó időket várhatni. Ha *Tiborcius* (ápr. 14.) napjára a rétek meg nem zöldülnek, a gazdák nem reménylik a föld termékenységét. Ha ez a hónap nedves, bőséget várnak. A nyirfa ha megzöldedik, nem féltik aztán a veteményeiket a hidegtől. Ha a cseresznye virágos — virágos lesz a szőlő is. Szt.-György napja után annyi deres harmat lesz, mennyi volt Szt.-Mihály napja előtt az elmúlt esztendőben. Ebben a hónapban, ha az ég dörög, jó és hasznos időt jelent. Szt.-Márk napja előtt mennyi ideig szólnak a békák, annyi ideig hallgatnak ezután. Ha a fülemile hallgat ezen a napon — ez változó tavaszt jelent; ha énekel, jó tavaszt hirdet. A Szentgyörgynapvirág ha bőven terem: bőségre, ha nem terem: drágaságra mutat.«

— (A földmivélők fegyvergyakorlata.) *Darányi* földmivélésügyi miniszter a gazdák és gazdasági munkásoknak egy sokszor hangoztatott óhaja megvalósításáról értesítette a törvényhatóságokat és gazdasági egyesületeket. A közös hadügyminiszter ugyanis a földmivélés és honvédelmi miniszterek-folytatott tárgyalások után aként intézkedett, hogy a mezőgazdákat és a mezei gazdaságnál alkalmazott embereket a fegyvergyakorlatra lehetőleg oly időben hívják be, a mikor a

szántás, vetés és az aratás munkálataira való tekintettel, ezeknél a munkáknál a legkönyebben lehet nélkülözni őket.

— **(Késelés a boerek miatt.)** Dunaföldváról különös hírt küld levelezőnk. Egyik népesebb vendéglőben — így szól a hír — tegnap este vagy husz iparos legény politizált iddógálva. Az angol-búr háboru volt a beszéd tárgya, mely vélemények annyira eltérők voltak, hogy csakhamar két párt keletkezett: a cipészek az angolokat, a szabók a boerokat gyalázták. A vitakozás annyira tulment csakhamar a parlamenti illem határára, hogy az ellenfelek boros üvegekkel s székekkel argumentáltak egymás ellen. Mikor a vendéglős nagyobb botránytól tartva, az ülést »feloszlatta« s a politizáló legények az utcára kerültek, csak akkor tört ki igazán a háboru, melynek csakhamar áldozata is lön *Németh Imre* cipészlegény szeméjében, kit *Novák Ferenc* hatalmasan összeszurkált. A vértócsában heverő legénynek dr. *Lévay Dezső* adta az első segélyt, kinek véleménye szerint az elszöndevett sérülések életveszélyesek. A politikus cipész alighanem életével fizet boer érzelmei miatt. A tettest még az éjjel elfogták.

— **(Négylábu tolvaj.)** Azt mondják, hogy roppant okos állat a kutya, melyet keffő dresszura mellett tán még a biciklizésre is meg lehetne tanítani, de hogy mennyi a kutyaiban minden dresszúra nélkül is a természetes ösztön, azt legjobban mutatja az a história, mely a napokban Szalántán történt. *Olaszy Gábor* ottani körjegyző — ugyanis — a házi szükségleteit s így többek közt a húst is a jégveremben tartotta, mely husnak azonban nyoma veszett, s helyét, melyen át a jégveremből kikerült, egy mélyen ásott gödör mutatta. A kárvallott körjegyző a hustolvajok ellen nyomban panaszt emelt önmagánál, minek folytán megindult a nyomozás, melynek során aztán furcsa dolgok sülték ki. Ugy történt a dolog, hogy az egyszer nem holmi nemzetközi betörő bandának a tagjai követték el a tolvajlást, hanem valamelyes intelligensebb falusi kutya neszelte meg a hust a jégveremben, s egy mélabus, holdvilágos éjszakán, mely a költők szerint a szerelemre s a tolvajlásra legalkalmasabb, lábaival aláasta a jégvermet s angol hidegvérrel elcipelte a huskészetet. A hold ezüstfényü sugarai rémesen világították meg a tolvaj kutyanak rókaravaszágúvá eltorzult, egyébként szelid vonásait, midőn a lopott hussal tovább állt, de ez nem gátoita abban, hogy gazdászati érzéssel napokra osztva fel a ritka falatot, néhány napig ne lakmározzék zsákmányából. Miután természetesen a négylábu tolvaj fölötté áll minden büntető kódexnek, és a betörés elkövetésénél eszközül használt kutyalábak bünyelként le nem foglalhatók, *Olaszy Gábor* körjegyző megnyugodott a változhatlanban, de azóta bizonyos ellenszenvvel viseltetik minden intelligensebb külsejű falusi kutya iránt, melyeknek egyike oly rutul visszaélt a kutyabecsületbe helyezett bizalommal.

— **(Egy tizenhároméves asszony.)** San Juanból (Porto-Rico) érdekes dolgot közölnek most a párisi lapokban. Egy 13 éves asszonyka, a ki csak tavaly ment férjhez *March Albert* nevű katonához, azon

fáradozik most, hogy a katonával kötött házasságát felbontassa. *Marchot* ugyanis febr. 1-én elhelyezték San Juanból és a katona minden anyagi támasz nélkül hagyta feleségét. A szegény asszonyka több keserves levelet irt az urának, a ki azonban rá sem hederített. Miután azonban a *Forto Ricoban* nincs törvény, a mely a válást lehetővé tenné, emélfogva a 13 éves menyecske sovárogova várja, hogy az Egyesült-Államok törvényt hozzanak a válásra. Annyi bizonyos, hogy az asszonykát korán érik az élet viharai.

A kereskedelmi és iparkamara közlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. ápril 19.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara ma délután 3 órakor rendes közlést tartott saját helyiségében *Littke József* kamarai elnök akadályoztatása folytán *Ullmann M. Károly* alelnök elnöklete alatt, ki az ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére *Neumann Ignácot* és *Hoffmann Lajost* kérte fel.

Az elnöki jelentések során *Ullmann M. Károly* elnök bemutatja *Hegedűs Sándor* keresk. m. kir. miniszternek a kamarához intézett levelét, a melyben köszönetét fejezi ki a miniszter, hogy a hazai iparnak állami kedvezményekben való részesítéséről szóló 1899. évi XLIX. t.-cikk megalkotása alkalmával a kamarák részéről az összes kamarák tagjainak aláírását tartalmazó díszes albumba foglalt üdvözlésben részesült.

Bemutatja továbbá a győri, zágrábi, szegedi, nagyvárad, kolozsvári, aradi, marosvásárhelyi, budapesti, fiumei, soproni, brassói, debreceni, zenggi, temesvári társ kamarák átiratait, a melyekben a társ kamarák a pécsi kamarát *Zsolnay Vilmos* halálával ért súlyos veszteség fölött érzett részvétüknek adtak kifejezést. Ezzel kapcsolatban felhívja elnök a közlést, hogy a *Zsolnay szobor bizottságába* a maga részéről a kamara bel és kül tagjait nevezze meg, illetve küldje ki. Jelenti továbbá a közülésnek, hogy a *Zsolnay Vilmos* halálával megüresedett beltagsági helyre a következő póttagot, *Schlauch Imrét* hívta meg az elnökség.

Az elnöki előterjesztések további sorozatából kiemeljük, hogy *Kautz Gyula* bankormányzó lemondását, *Bielinszky* új kormányzó pedig kineveztetését tudatta a kamarával. *Zsolnay Miklós* levélben köszönte meg a kamara levelező tagjává történt megválasztását. — A kamara évi jelentése kéziratban küldetik meg a keresk. miniszternek; az egész jelentés együttesen nyomtatásban fog megküldetni a tagoknak. *Fiume és Eszék* között közvetlen kocsik forgalomba hozatalát a forgalom nagyobb mérvű emelkedésére tartja fenn az üzletigazgatóság. A boros üvegek és egyéb ivópoharak koronabélyegzővel látandók el. A magyar börtörtök védjegyeket jegyeztessenek be gyártmányaikba, hogy így a külföldi gyártmány felismerhető legyen.

A titkári jelentések tudomásul vétele után a 21 pontból álló napirend tárgyalásához fogott a közülés.

A kereskedelemügyi miniszterium arra a kérdésre vonatkozó véleményadásra hívta fel a kamarát, hogy a fényképészet ipari foglalkozásnak tekintendő-e? A közülés ipari foglalkozásnak tekinti a fényképészetet.

Ugyancsak a kereskedelemügyi miniszterium felhívta a kamarát, hogy adjon véleményt a *szakvizsgázott gépészek felmondó idejének megállapítása tárgyában*. A közülés hat hétben véli a szakvizsgázott gépészek felmondási idejét megállapítandónak.

Ugyancsak a kereskedelemügyi miniszte-

rium a mérges hatású sárga foszforral előállított, könnyen gyuló u. n. foszforos és kénes gyufák gyártásának és forgalomba hozásának az ország területén való eltiltása kérdésében véleményt kér. A közülés a mérges gyufák gyártásának és forgalomba hozásának eltiltását helyesnek és feltétlen kívánatosnak tartja s úgy véli, hogy ezzel a szalmazapir-ipar sem szenved kárt, mert hiszen a nem mérges foszforos és kén nélküli gyufák is csomagolhatók úgy, mint most a kénes gyufák.

Hasonlóképpen véleményadásra hívta fel a kereskedelemügyi miniszter a kamarát az iparhatósági megbizottak intézményének átalakítása tárgyában. A közülés az iparhatósági megbizottak intézményét épügy, mint az ipar tanácsokat, nehézkesnek, fölöslegesnek, sőt a megválasztott iparosokra föltötte terhesnek találja s úgy véli, hogy az I. fokú iparhatóságok, az iparfelügyelők stb. közreműködésével az iparhatósági megbizottak támogatása nélkül is igen jól megfelelnek hivatásuknak, a miért is az ipartörvény revíziója alkalmával az iparhatósági megbizottak intézménye bátran teljesen elhagyható lenne.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium leküldötte a kamarához a kereskedelmi üzlet átruházásáról készített törvényjavaslat tervezetét véleményezés végett.

A kamarai közülés a törvényjavaslatot általában hiányosnak jelezte s legfőbb hibájának találta azt, hogy abban csak a bejegyzett cégekről van szó, pedig az üzletátruházás leggyakoribb a nem bejegyzett cégeknél. A törvényjavaslat 7. §-ának az az intézkedése, hogy a javaslatban foglaltak az üzlet átruházó nejeire, rokonaira és nejeinek rokonaira nem vonatkoznak, az egész javaslatot illuzóriussá teszi, a miért is a közülés oly értelemben int-terjesztést a miniszteriumhoz, hogy ez a § a javaslatból föltétlenül kihagyassék s az egész javaslat gyökeresen átdolgoztassék. Felterjesztésében a javaslatnak minden egyes hiányára külön-külön rá fog mutatni a kamara.

Ugyancsak leküldötte a miniszterium véleményezés végett a kamarához a mesterséges ásványvizek teljes kiküszöbölését tervező furdótörvényjavaslat tervezetét. Miután hazánkban bőségesen van mindenféle tajta ásványviz, mesterséges ásványvizekre egyáltalán szükségünk nincsen, ezért a közülés helyléssel fogadta a mesterséges ásványvizek teljes kiküszöbölésének eszméjét, mégis arra óhajtja a sulyt helyezni, hogy a mennyiben mesterséges ásványvizek forgalomba hozatnának, ezek úgy jelöltessenek meg, hogy a vásárló közönség tévedésbe ne ejtethessék.

Hasonlóképpen megküldötte a kamarának a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium véleményezés végett a kézműáru kereskedés szokványaira vonatkozó javaslat-tervezetét. A közülés a kézműáru kereskedők szokványainak megállapítását fölöslegesnek tartja, miután kereskedőink megrendelésüket oly precizen szokták teljesíteni, hogy a szokványok különös megállapításának szükségessége egyáltalában nem fog fenn.

Ugyancsak véleményt kér a kamarától a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium az ingatlanok forgalmának és kereskedelmi ügyleteknek közvetítésével foglalkozó ügynökök foglalkozásának törvényhozási uton való szabályozása tárgyában. A közülés e kérdésben nem látja a törvényhozási uton való szabályozás szükségességét indokoltnak. Nálunk az ügynöki és az alkuszi fogalom teljesen összeolvad, az alkuszkokra vonatkozólag pedig a kereskedelmi törvény eléggé megfelelő intézkedéseket tartalmaz. Teljesen felesleges törvényekkel a kamara nem óhajtja szaporítani törvényeinknek úgy is nagy számát, a kereskedelmi törvény esetleges revíziójánál esetleg e kérdésre is ki lehetne terjeszkedni.

Véleményezés végett leküldötte a kamarához a kereskedelemügyi miniszterium *Tolnávármegye módosított kéményseprési ipari szabályrendeletét*.

A törvényhatóság proposíciójával szemben a közülés fenntartja e kérdésben már nyilvánított véleményét, hogy különösen 12 kőm-tul a díjak másfélszerese szedethessék, két szomszédos kerületből 2—2 község elvonassék, hogy így a kerületek arányosabbak legyenek, a seprés kötelezettségének ellenőrzésével tűzrendészeti szempontból a községek bizassanak meg, a seprési díjak beszedése azonban a községek kötelességét nem képezheti.

Bonnya somogy megyei község négy, Lancsuk baranyamegyei község pedig három országos kirakodó és állatvásár engedélyezését kérelmezte. Mindkét község kérelmét véleményezés végett a kamarához küldte le a kereskedelmi miniszterium. A közülés egyik község kérelmét sem találja teljesíthetőnek, mert egyiknél sem forognak fenn olyan speciális körülmények, a melyek a vásárok engedélyezését szükségessé és kívánatossá tennék, a közérdek pedig épen ellenkezőleg azt kívánja, hogy ne csak új vásárok ne engedélyeztessenek, de a már engedélyezettékből is csak azok tartassanak fenn, a melyek tényleg szükségesek.

Somogyvármegye alispánja véleményt kér Fonyód fürdőtelepen a marhahusvágás szabad gyakorlásának korlátozása és a marhahus árának szabályozása tárgyában. A kamarának sem a marhahusvágás szabad gyakorlásának korlátozása, sem a marhahus árának szabályozása ellen nincs észrevétele.

Az országos selyemtenyésztési meghatalmazott a közutaknak és köztereknek szederfával való befásítása és a selyemtenyésztés ügyének felkarolása érdekében a kamara támogatását kéri. A közülés teljes készségét nyilvánította úgy a szederfa termelés, mint a selyemtenyésztés előmozdítása ügyében s biztosítja a miniszteri meghatalmazottat, hogy saját hatáskörében lehetőleg mindent el fog követni, hogy a közutak és közterek szederfával való befásítása eszméjének az illetékes köröket megnyerje s hogy a selyemtenyésztéssel minél többen foglalkozzanak. Együttal arra kéri a közülés a selyemtenyésztési miniszteri meghatalmazottat, hogy az átiratában jelzett új selyemfonodát, ha csak lehet, Pécsen állítsa fel.

A mohácsi járás főszolgabírói hivatala a mohácsi kerületi betegsegélyző pénztár átlagos napibéreinek új megállapítása tárgyában kéri a kamara véleményét. A közülés a megváltozott viszonyokra tekintettel azt javasolja a megkereső főszolgabírói hivatalnak, hogy a mohácsi kerületi betegsegélyző pénztár átlagos napibére a férfiakra 1 k. 60 fill. a nőkre 1 k. s a 18 éven aluli alkalmazottakra 70 fillérben állapíttassanak meg, a mai 1 k. 50 fill. és 68 fillér helyett.

A szigetvári járás főszolgabírói hivatala a Szigetvárott levő Délsomogyi Takarékpénztárnál szedhető zálogkölsöndíjak megállapítására kéri a kamarát. A közülés, mivel a takarékpénztár csak lombardüzlettel foglalkozik, a szedhető zálogkölsöndíjakat az értékpapírok után 8%-ban, az arany- és ezüst-tárgyak után 10%-ban véli megállapítandónak.

Az Országos Iparegyesület a hazai ipar pártolása érdekében általa megindított akció támogatására hívta fel a kamarát. A közülés élénk örömmel üdvözli az orsz. iparegyesület a hazai ipar fejlesztése és pártolása érdekében megindított mozgalmáért, mivel azonban úgy véli, hogy az egyes vidékeken alakítandó helyi bizottságok alakításának és teendőinek módozatai bővebb megbeszélést igényelnek, támogatási készségének kijelentése mellett megkérendőnek tartja az orsz. iparegyesületet, hogy a legközelebbi titkári értekezlet alkalmával hívja meg a kamarai titkárokat értekezletre, a melyen azután az egyöntetűen teendő intézkedéseket megbeszélve, ennek alapján a kamarák hasznos szolgálatokat tehetnének a megindított mozgalom érdekében. Egyben kijelenti a közülés, hogy mindenekelőtt egy teljes címár kiadását tartaná szükségesnek, erre

a célra erkölcsi és anyagi támogatási készségről előzetesen is biztosítja az országos iparegyesületet.

A siklósi iparos olvasókör az általa rendezendő tanoncmunkakiállítás segélyezésére kérte a kamarát. A közülés a mondott célra 50 korona segélyt utalványozott ki.

A kaposvári kis- és középkereskedők egyesülete azt kéri a kamarától, hogy tegyen lépéseket, hogy a III. oszt. kereseti adó megállapításánál a megadóztatandó felek ne csak a követő bizottság, hanem a felszólamlási bizottság előtt is megjelenhessenek és érdekeiket megvédelmezhessek. A közülés a kereskedelmi miniszterium útján felterjesztést fog intézni a kérelem tárgyában, — a melyet különben teljesen indokoltnak talál — a pénzügyminiszteriumhoz.

A budapesti kereskedőifjak társulata arra kérte a kamarát, hogy a felmondási idő szabályozása tárgyában a kereskedelemügyi miniszteriumhoz intézett kérvényét pártolja. A közülés tekintettel arra, hogy a kereskedelemügyi miniszterium e kérdésben már a napokban kijelentette, hogy a kereskedelmi törvény revíziójánál a kereskedőifjak kérelmére figyelemmel lesz, a kamarához intézett kérvényt, mint tárgytalanná váltat tudomásul veszi.

A Pécs sz. kir. város keleti részén lakó kereskedők és iparosok a budaikülvárosi vasuti állomás kibővítése és átalakítása tárgyában a kamara közbenjárását kéri. Minthogy a vasuti állomás átalakításának ügye abban akadt meg, hogy a zágrábi üzletvezetőség bizottság kiküldését ígerte meg, a közülés ennek a bizottságnak a kiküldését meg fogja sürgetni.

Schönwald Imre pécsi aranyműves és ékszerész a zálogházi kamatlábnak az egész országban leendő leszállítása érdekében mozgalom indítására kéri a kamarát. A közülés tekintettel arra, hogy a zálogházi kamatlábat a miniszterium állapítja meg s tudomása szerint a miniszterium részéről már úgy is tételt intézkedés a zálogházi kamatláb általános revidálása érdekében, egyelőre ennek eredményét beavándónak tartja.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök a közülést fél hat órakor bezárta.

Művészet, irodalom.

○ Szász Anna sikerei. Kedves művészföldünk, Szász Anna, kit pécsi vendégszereléseiből is ismer a pécsi közönség, a lefolyt szezonban mint a szabadkai társulat tagja aratta a sikereket. Minden fellépte diadallal járt, így a többek között a »Quasimodo«-ban volt hatásos szerepe. Erről a szabadkai »Népszava« a következőket írja: »Hatalmas szerephez jutott Szász Anna, társulatunk tehetséges, ambiciózus fiatal hősnője. Gervaisot játszotta nagy drámai erővel és hatással. Különösen abban a jelenetben excellált, mikor gyermekét szivettépő jajjal siratja és őrjöngve átkozza meg elrablóját. A közönség zúgó tapsviharral szőlította a lámpák elé az ifjú művésznőt. De nemcsak a közönség, hanem a legszigorubb kritikusok — színészkollegái is a könyekig meg voltak hatva remek játékával.«

○ Bihari Ákos a Vigszínházban. Tegnap este lépett fel először Jászai Mari a Vigszínházban a »Phaedra« cimszerepében. — Ugyanekkor játszott a Vigszínház színpadán először Bihari Ákos is, a pécsiek jó ismerőse, mint szerződött tag. Bihari Thezeusz fiát alakította s játékával szép sikert ért el.

○ Solymosi színésziskolája. Solymosi Elek, a budapesti Népszínház tagja, színésziskolájának néhány jelesebb növendékével április 21. és 22-ikén Dombóvárott művésztét

rendez, a melyen Solymosi is közreműködik. Az első estének műsorát, monologok, énekek és Solymosi-kuplék töltik ki, a második estén a maganénekeken kívül a »Szenes leány, szenes legény« című, egyfelvonásos vig operettet is előadják. Közreműködnek: Neményi Helén, Sziklai Blanka, Váradi Mariska, Halász Ede, Dezső Márton és Joanovits Sándor.

○ A kereszténység és az emberi lélek. Kozári Gyula, pécsi honvéddhadapródiskolai egyházi tanárnak ily című értekezése, a melyet a pécsi Katholikus Körben olvasott fel, külön füzetben is megjelent. Az érdekes és értékes olvasmányt ajánljuk mindazok figyelmébe, kik a komoly bölcselmi s mégis gyönyörködtetően szórakoztató olvasmányokat szeretik.

○ A Művészvilág április elsején a második évfolyam harmadik negyedébe lépett. Ez a lap rövid fennállása alatt kedvence lett az előkelő közönségnek és minden egyes szám megjelenése valóságos irodalmi és művészi esemény számba megy. Rudnai Győző, ki a lapot szakavatott művészi agilitással vezeti, maga köré a jelen szépirodalom színejavát gyűjtötte. Olyan írói tábor áll rendelkezésére, minőt egyetlen egy fővárosi szépirodalmi lap se mutathat fel. E kiváló írói gárdán kívül, rendelkezésére áll a szerkesztőnek a festő coloniának nem egy olyan kitűnősége, mely a hazai művészetnek legszebb díszét képezi. A Művészvilág előfizetési ára: egész évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 60 fillér. Megrendelhető a kládóhivatalban (Budapest, VI., Podmaniczky-utca 1. sz.).

Törvénykezés.

§ Hatóság elleni erőszak. Két évvel ezelőtt, 1898. október 10-én Schubert Manó bírósági végrehajtó hivatalos kötelességét teljesítendő Bodor Lászlóné, magyarhertelendi lakos házában járt a végrehajtás foganatosítása végett. Mikor az árverezendő asszony a pitvarban meglátta a végrehajtót, azt onnan minden szó nélkül kilökte az udvarra. A harcias amazon ennyivel azonban be sem érte, hanem egy háromágu vasvillát fogott a kezébe s keresztülszurással fenyegette a már megsértett bírósági végrehajtót. Ily rossz előjelek után a végrehajtást csakis csendőri fedezet alatt tarthatta meg Schubert Manó, ki a szenvedett sérelmekért feljelentette Bodor Lászlónét. A főtárgyaláson már nem volt közel sem oly bátor mint a fenti végrehajtáson, még azt is letagadta volna, hogy valamikor a végrehajtóról hallott is csak volna valamit. De tagadása mit sem használt, mert a tanúk vallomásából a kir. törvényszék beigazolvatta Schubert vádját s Bodor Lászlónét a hatóság elleni erőszak vétségében mondta ki bűnösnek, a miért egy havi foga házzal büntette jogerősen.

§ Felelőviteli tárgyalások. Az új bünvádi eljárás életbeléptetése után folyó hó 25-én délelőtt fogtak a kir. ítélőtábla III. tanácsstermében megtartatni az első nyilvános felelőviteli büntetőügyi tárgyalásokat, melyeken a kir. főügyész, Sával Kalman először fog mint kir. főügyész működni. A felelőviteli tárgyalásra,

25 ére a következő ügyek vannak kitűzve: Taródi János lopás büntette; Skólics Balázs és társai ugyancsak lopás büntette; 1000. Balázs Erzse szintén lopás büntette; 1001. Tóth Sándor és társai súlyos testi sértés büntette; 1089. Orbán István szintén súlyos testi sértés büntette. E nyilvános tárgyalásokra csakis jegyekkel engedtetik be a közönség.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.Lőrinczről)				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Bátaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11		
Barcs	10:54	9:00		
N.-Kanizsa	1:29	11:41		
Bécs	9:35	8:53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
Üszögh	5:50	12:25	4:40	8:40
Villány érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
Mohács felé sz. v. 7:00 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk.	7:44	2:39	10:49	
Villány ind.	6:49	1:18	5:32	9:43
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01
Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel				5:00
felé minden szombat és szerda d. e.				10:00
Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel				12:35

TÁVIRATOK.

— **A kivándorlásról.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Statisztikai kimutató szerint tizenegy év alatt 259.533 magyar vándorolt ki Amerikába. Ennek ellenében tizenkét év alatt 83 millió 515.593 forint jött be az országba abból a célból, hogy az idehaza maradt családtagok is kivándoroljanak.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Praetoriából jelentik a Reuter-ügynökségnek, hogy Fronemann boer parancsnok jelenti, miszerint négyszáz embert egy folyón át Aliwal felé kergetett; több angol katonát elfogott, marhat, szekereket zsákmányul ejtett. Bethulie mellett a vasuti hidat a levegőbe röpítették.

— **A párisi világkiállításból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból írják, hogy a világkiállítás az osztrák főbiztoság dísztermében a király meliszobra fel volt díszítve. Tegnap nagy fogadó-estélyt adott Exner főbiztos; a vendégek között volt Wolkenstein gróf nagykövet, Auersperg herceg, Baerenreither gróf volt császári miniszter, számos osztrák nagyiparos és az osztrák koloniának sok tagja.

— **Az új spanyol kabinet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Madridból írják, hogy a kabinet a regens királynőnek felajánlotta lemondását, mit a regens királynő el is fogadott. Silvela bemutatta az új miniszterek névsorát. E szerint elnök és tengerészeti miniszter Silvela lett; külügyminiszter Aguilar Campo márki; igazságügyminiszter Vadillio márki; pénzügyminiszter Vallaverde; belügyminiszter Dato; hadügyminiszter Azcarraga tábornok; közoktatási miniszter Garcia Alix és közmunkaügyminiszter Gasset. Az új miniszterek az este letették az esküt.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi április hó 16-án s a köv. napokon elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben-nagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Pölch Antal.

- V. 718. Jormánovics György — Murányi Józsefné rend. per. — hh.
805. Joó József — Joó Katalin s t. öröks. — mv.
875. Kréfl Anna — özv. Vidos Józsefné s t. születés törv. kim. — mv.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 583. Rosenfeld Mór — Trik János 1215 frt 65 kr. — rmv.
681. Közados Potó István csódtóm. — Opatril Károly s n. végr. hatály. — rmv.
734. Herceg testvérek cég — Boda Lajos s t. 30 frt. — rvu., rhh.
898. ifj. Neumann Miksa — Primecz József s t. 247 frt. — hh.
III. 706. Siklósi takptár és hitel-egylet — Dr. Gojkovits Sabbas s t. 400 frt. — hh.
806. özv. Pick Vilmosné — Vajda Samu s t. 300 frt. — rend.
974. Guthard Arthur — Kaldi Mór bizt. végr. — hh.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 925. Galambos Istvánné — Galambos István válóper. — hh.
932. Hirschel Ede — Petrics Ignác 86175 frt 60 kr. és 36000 frt óvadék kiad. — hh.
971. Kovács Imre — Nagy Teréz válóper. — hh.
973. Németh József — Rábel Katalin válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 935. özv. Molt Józsefné — Nagy T. József s n. ing. tjog. — rmv.
975. Nagy István s n. — özv. Grahovecz Mihályné szerződ. érvényt. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- III. 723. id. Höning Henrik s n. — ifj. Höning Henrik szolg. jog. — rend.
756. Eberling József — Ruff János zjog előj. — rend.
758. Vamosa József s n. — Mátyás János s n. tjog bek. — hh.
780. Csáktornyai takptár — Bartolics Vince zjog. kiterj. — m.
894. Baranyamegye gyámpénztára — Szorg Lőrinc felszól. — rend.
908. Scholz Antal — Rosenspitz Lipót végr. — mv.
909. Siklósi takaréksz. és hitel-egylet — Simon Juli zjog. bek. — rend.
922. Haberényi Pál — Steiner Gábor végr. — hna.
923. Lövenfeld Adolf s t. — Reisch György végr. — rend.
940. Szentlőrinci uradalom — Csertl János végr. — rend.

Előadó: Szabokszky Ferenc.

- III. 486. Prelog Anna s t. — Végfalva község tlkv. kiig. — hh.
757. Ehrenfeld Antal s t. — Krauszer Manó végr. — vu.
798. Daróczy Zsigmond — Szeniczey Géza letét. — mv.
817. Hirschler Dávid — Szöröcsöky Ádámné végr. — rend.
818. Szirmácz Vinkó — Prakatur Stipán végr. — mv.
887. ifj. Csorba Ede — Bürgner Albert s n. végr. — rmv.
907. Tolnavidéki takptár — Kramer Herman végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1059. Marocsai Péterné s t. becs. sért. — vu.
1070. Varga József lopás. — hh.
1077. Müller József becs. sért. — hh.
1100. Pete György s t. m. lak sért. — hh.
1102. Özv. Charaszkovics Jánosné s t. becs. sért. — vu.
1113. Marsai Ferenc ingó vagyon rong. stb. — rmv.
1125. Tóth János lopás. — hh.
1136. Steiner András s t. becs. sért. — vu.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 1048. Lengyel János s t. suly. t. sért. — rmv.
1075. Czimmermann Antal gond. ok. emberölés. — rmv.
1086. Szabolcsi Mera s t. tűzvesz okozás. — hh.
1104. Torma János suly. t. sért. — ms.
III. 1139. Bendl Anna sikk. — fo.
1146. Nagy Mari suly. t. sért. — hh.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1071. Liszek Gyula s t. házassági törv. ütk. véts. — rmv.
1099. Kovács István erősz. nemi köz. — hh.
1108. Kiefer Verona magzat elhajt. — rmv.
III. 1145. Baranyai György s t. lopás s org. — hh.
1177. Forró Gábor s t. m. lak. sért. stb. — hh.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1101. Krausz Károly sikk. — hh.
1111. Sztrukovics János s t. csalás. — hh.
1141. Özv. Paulin Mihályné sikk. — hh.
III. 1130. Dömötörfi Ferenc sikk. — fo.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 968. Tóka József hat. ell. becs. sért. — rend.
969. Özv. Dóczy Józsefné gond. ok. suly. t. sért. — mv.
991. Banavics József s t. suly. t. sért. — rmv.
992. ifj. Schatz Józsefné s t. — fo.
1103. Hollósi Eva gond. ok. emberölés. — tárgy.
1169. Fonyadt Károly suly. t. sért. — tárgy. kit. végri.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi április hó 23. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Pölch Antal.

- III. 865. Drávafokon elhalt Pap Katalin hagy. ügye.
928. Babarczon elhalt Glück József hagy. ügye.
1025. Felső-Páhokon elhalt Lőrincz Anna hagy. ügye.
1026. Garabonczon elhalt Tóth Imre hagy. ügye.
1029. Szántón elhalt Csikváry György hagy. ügye.

Előadó: Tóthóssy Béla.

- V. 633. Lisziák Tamás — Dr. Tamás János ügyv. panasz.
690. Zsirona János (bajszai) s t. — Szieberth Nándor ügyv. panasz.
693. Glavina Károly s t. — Guncz Mihály s t. végr. érvényt.
885. Fúzi Pál — Tóth Juliánna házass. felb.
901. Bók Pál — Bójtós Erzse házass. felb.
902. Teleki Abraham — Krausz Léni házass. felb.
972. Egyed Viszi János — Nadrai Borbála házass. felb.
III. 889. Gettlinger Márton s n. — Schwarz Gábor s n. végt.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 691. Bröder Jakab — Höfler testvérek 1652 frt 70 kr.
725. Böleskey Gyula — Spitzer Izsó 798 frt 36 kr.
926. Strasser Béla — Jilk Károly s n. 31 frt 50 kr.
934. ifj. Szelek Ferenc — Schlesinger Ignác s n. 450 frt.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1008. Müller György — Loosz Anna Mária válóper.
1020. Krausz Sándor — Fehér Gábor s t. vagyon köz. mszunt.
1022. Rosenfeld Johanna — Schwarz Albert válóper.
1036. Czabuk Lajos — Pribraka Etel válóper.
III. 986. Bajai takptár — Schön Samu s t. 4912 frt 18 kr.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 991. Balog György s t. — Balog Vendel s t. öröks.
992. Szabasi Katalin — Szabasi János s t. ing. tjog.
1007. Schilling Albert s t. — Loosz János s t. öröks.

Előadó: Graff Károly.

- III. 848. Furdai István — Mulovics István tjog.
852. Horváth Vendel s t. — ifj. Horváth József perfelj.
853. Horváth Mihály s t. — ifj. Horváth József perfelj.

854. Dobján Gergely s t. — ifj. Horváth József perfelj.
 855. Szabó József s t. — ifj. Horváth József perfelj.
 857. Halász Dezső s t. — Grosz Mátyás s n. zjog.
 946. Németh Sándor s t. — Németh János tjog és szolg.
 947. Kresinger János — Herr Imre s n. zjog előj.
 948. Werner Adámné — Halbruh Ferenc s t. zjog törli. s tjog.
 949. Közalapítványi kir. ügyigazgatóság — N.-hajmási evang. egyház felszól.
 958. Benedek Dezső — Zsidarics Ferenc végr.
 960. Sásd és Vidéke önszegélyző-egylet és t. — Gadó Aladár végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 917. Golanecz Antal s t. — Mazsics Lujza végr. mszünt.
 918. özv. Horváth Istvánné — Szeles György végr.
 927. Szabó Márton Ferenc s t. — Takács Lőrinc végr.
 929. néh. Mufics Jánosné önk. ár.
 938. Csurgói takptár — Ritecz Máté János s t. végr.
 941. Barcs község volt urbéresei — Barcs község tlkv.
 942. Vicze László — Andók Józsefné végr.
 977. Szegzárdi takptár — Geiger Gyula végr.

Blüntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

1112. Groszmann Salamon család buk.
 V. 1127. Takács István becs. sért.
 1142. Suler József lopás.
 1166. Vörös György s t. k. t. sért.
 1167. Bogatin István becs. sért.
 1170. Korsós János s t. >
 III. 1193. Bok Jánosné s t. lopás stb.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1107. Vicze János suly. t. sért.
 1110. Sturcz János s t. >
 1128. Dobrokesz Sztokan gond.
 III. 1200. Menyhárt István s t. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1109. Ifj. Marusa Márton gond. ok. suly. t. sért.
 1171. Englert Péter izgatás.
 1191. Törő Mihály s t. lopás s org.
 III. 1192. Ráb Jánosné rágalm.
 1201. Weisz Lipót >

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 1105. Löwinger Lipót zsarol.
 1221. Szeifert József s t. lopás.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 993. Kocsis Jánosné s t. suly. t. sért.
 1005. László Györgyné s t. suly. t. sért.
 1020. Kovács János s t. >

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa karót

szállit jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsett, Szigeti ország-ut 33. szám.

Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzifában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — Aszfalt elszigetelő máz nedves falak szárazzá tételére.

11.414
1900.

Hirdetmény.

A 768 $\frac{1}{2}$. hrsz. fél cat. hold, a volt katonai lövöldéből fönmaradt 2 cat. hold 1229 négyszög öl, a Lakits-laktanya melletti 2 cat. hold és az 1253 $\frac{1}{2}$. hrsz. 710 négyszög öl Risch-féle föld

1900. évi január 1-től számított 6 évre

Pécs város g. tanácstermében 1900 évi április hó 26-án délelőtt 9 óra-kor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Fölhivatnak tehát a pályázók, hogy minden cat. hold föld után 5 korona bánatpénzzel folszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1900. évi április hó 25-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert J. g. tanácsnoknál betekintheők. Pécsett, 1900 évi április hó 17-én.

A város tanácsa.

3176. szám.

Tkv. 1900.

HIRDETMEYNY.

Szakál, Karáczodfa, Rákos és Hetvehely községeknek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván ez azzal a folszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetöket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetöket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi október hó 24-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi október hó 24-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényöket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi október hó 24-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A sásdi kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság, 1900. április hó 10-én.

Dr. Borsitzky Imre

kir. járásbiró.